

דיוק

מקור ראשון

887 | 1 בחמנו תשל"ז

שאלת בזנוס

ברות הגדולות במשק כבר
ורים את המבחנים שחיבר
בזון ארז צדוק, אם מתברר לו
ן נוחות מענקים מופרזים
נהלים, הוא כבר ידאג שהציבור

יש אותן צור ארליך | עמך 16

רווח נקי

לפני שארוז צדוק מחליט היכן להשקיע את כספי לקוחותיו, הוא עושה כמה פעולות לא מקובלות בענף, כמו בדיקת היחס בין הכיסאות לסטודים בחדר האוכל. רק חברה שתעמוד במבחנים המגדירים אותה כהוגנת, תצורף לתיק ההשקעות. כי לפי צדוק, אם כולנו נעלה את עקרונות ההוגנות מול הפקיד בבנק והסוכן בחברת הפנסיה, העולם יכול להשתנות. ואז אולי יהיו פחות לקוחות למיזם מקורי אחר, שמתנהל אצלו מהמקפיא

צור ארליך | צילום: אריק סולטן

אלא שכשנתיים האחרונות צדוק בבי ארז בעל בית השקעה רגיל. העסק שלו מפעיל שתי חדרים במתחם יוקר של תיקון שלום כמו הבודדת מקפדה באילו חברות להשקיע, על פי מידת ההוגנות שלהן כלפי הציבור, כלפי הלקוחות וכלפי העובדים.

כך לבין ייחודי צדוק התבטאת נטולקט כלשהו נטר תופעות של שחיתות, חדרות או סתם היסטוריה. הוא יטמיע אותה בכלי התקשורת או בעמודי הפייסבוק הלהטנני שלו 'לחמס ארז', וגם בפגישות עם אנשי מבקר המדינה ומשרד המשפטים, במסגרת מאבק שהוא מגדל נגד הבוטסיב השראים לטנולי הבנקים. האחד העבודה, אבי ימצא פנאי לשתוד-אני האצבע מודיעין של שוק הרוח את הוד השגירה מוביקטיא ומאיסיף המנות. יחליט את שמונה אצבעותיו על מכוני האותיות שממלילת ואת שתי מודעותיו על מקס דרוח - רווח הוא

רווח רגיל בחייו של ארז צדוק ממניש אותו עם פגנת העושר ועם שפל הקוני. עם חוסר וכסף ועם רוח, דמיון וערכים. לפעמים פגת אחר.

במקור הוא ימצא מנייתו הטרחה באלקבה אל משרד באחד העסקים של רסולנו, וקטן צידניות על גבי צידניות, ענוסות קופסאות של ארוחות שאספי מוכריו ליישוב. עם הלפס ייבנס לבטי מוקקים בניש רן, הארוחת ימסוד לשליחים שיכילו לנגזרים בערי החוזם.

אז או ייבנס למשרדו ותחיל את יום העבודה עם הלקוחות, כאלה שיש להם לפחות כמה גאית אלפי שקלים פנויים להשקעה, ובדרך כלל תרכה יותר, או ייצא לפגישות עם טנולי החברות שהכסף היה עשוי להיות משקע במניותיהן. כסף ששישים הדיה כפלי בני השקעות.

אור
מסחתיק ש"ק
קרית מתי

היה זה - הימים שבהם ביקר במוסקבה
באילן עילית המספרות, תכנן משה שניקס
שם הודו, והיא הנשימה של המדינה, ומסת
סמוריה והעדיה, בניסוח ומרעין ומסא

בעיני צדק חברי שהכסף של לקוחותיו,
יוח הנקי וניקיון הרוח, ראוי לטא בשקד
"חברות הגנות", הוא ספרים, "הן חברות
ת באופן הוגן למי שיעבר בהן ומי שעושה
קיים חברות שיש להן ממשל תאגדי תקין
ראוי: שהמנהלים שלהן מקבלים שטר ראי
לביצועים. שיש להן סדר אתי שתואם את
; וששומרות על התיבה ולא מניקות לה.
תחה מי לטוב דברים כאלה נקוצץ לשרה
ה שורת הרוח, ובספר שדוקא משתלם
עגן ולהשקיע אצל הוגנים, שכן התשאה של
דכית בשנת ליומה נעה סביב 14 אצורים.

ז של צדק מצאה לנכון להשקיע בין היתר
אסם, ארסת, גית-גלוב וצ'ק פינס, ובחברות
זתר. וסי לא יזכה להתפנק בהונם של משקיעי
באש ובראשונה החסידים הצדיקים. "חברות
חברה לישראל וכ"ל לא מתנהלות בהוגנות",
בדוק. מה לא הונן בהון למשל, "קצט זה
ה לישראל טעה שהמדינה את כ"ל בנוד
ה ואדם שהיה מזהה עם החברה הו במשרד
הקל את כד לעבד בחברה לישראל, אלי לא
; ומטבל עכר של עשרות מיליונים כשהחברה
ה מיליארדים. א זה שמשפחת עיפר, בעלת
זה בחברה לישראל, מזוהה מאות מיליונים,
מספקת לצי"ם שבנעלות חברה אנוחה
; מופקע - ועל ידי כך נרדמת לה להפסדי ענק
כד מסכה.

דן כ"ל - עושה כסף מהחבצנים שלטו
די לה בנוד ערבים, כשהוא בקיש משלח
בקיש משלמת תשלומים - כל שאר החברות
נלות החברה לישראל מספרות הן ענק, חלקה
"כטר מליים", אפילו במטרות, והמנהלים עדיין
דם עשרות מיליונים. על מה אילו הצלחות
הם שבנדירות ומסכרות כאלו, שלא לרבו על
וסים כישלונות על כישלונות על כישלונות,
ה המשקיעים החסידים משלם. זה הונן בעיניך?

שאליות הפתיחו

"אבי", בית ההשקעות של צדק, שלוש קרנות,
יקיית בנייה היא אביב ערכית. עד שהקים את
ב הספיק צדק בן 46 להקים, להפעיל ולהעביר
ה, בה את זה, משרד ראיית השבן ושני בתי
קנות משלו, ובין לבין להיות מנהל תחום השקעות
לאומיות בחברת ההשקעה הגדולה אקסלנט. בן
גם ספרי לימוד, חלוציים בעברית, על השקעות
בליות ועל קרנות גידור, רגע אחרי שהשקעות
יל הותרו לאזרחי ישראל ב-1988. בטיאיים הללו
ג גם דרעו במסדות אקדמיים.

"אביב ערכית" הוא לרובי הוודה בעולם כולו
פעילה את קוויטרין והגנות. שתי הקרנות

צילום: של שחר

"דפק את המשקיעים" טור דנקו

האחרות שלו משקיעות האחד בחברות בירדאיות
והשנייה בחברות בחו"ל, וגם באמצעותן, לרוביו, הוא
מקפיד שלא להשקיע היכן שיש חוסר הוגנות (וכל
שהוא יסל לומר על החברות החדות), ולא בחברות
המדיניות, לא בחברות סגן, ולא בחברות שמיוקת
לאדם ולמכירה.

איך מבחינים אם חברה הוגנת?

"קודם כל, יש היום הצנ מירע באתרי האינטרנט,
בר"הות הכספיים של החברה, במסדי דין שנוגעים
לה, בשאלה מטיל תאגדי שחברות ציבוריות צריכות
למלא. ויש גם ידע מניסוח ומדיניות; יש לנו עתה
השקעות המרכיבת חמשה אנשים עם ניסוח של
עשרות ענים בשק הון, והם מבחינים את החברות.
זה הסימן הראשון. בשלב הבא אנתו מגיעים לחברה
בעצמנו. ידברים עם ההנהלה, במקשים מנגה לאלא
שאלון הוגנות מפורט, מהמבנים במסדרונות,
מדיים עם עובדים ומתרחשים."

לשלב הזה שייך גם מה שהוא מכנה "מבחן הודו
האוכל": "ככל הברה שאני מגיע אליה, אני מנסה
להיכנס לחדר האוכל. לראות אם הוא מרווח ונקי,
אם יש בצד פירות טריים רטופים, ואם יש מקום
לכל העובדים, בלי לחץ ובלי שיטת הכיבא ההם.
אפשר ללמוד מה על החץ לעובדים, כמובן, אם
אתה מסתכל רק על זה אתה יכול לטעות בגדול.
אבל זו דרך בלתי אמצעית, אחת ממכה, שעוזרת
להבין את רוח החברה."

לפני הכול, אומר צדק, "הבריקה הראשונה
היא אם בכלל מבוהגה עסקית וחברה הו ראויה
להשקעה. אבל הוגנות קטורה גם לזה. השקעה
בחברות הוגנות טובה קודם כול למשקיע. אני לא
בא למשקיעים שלי במטרף, אלא כאיש עסקים
שרוצה לעשות להם יותר כסף בפתח סיכון. ואני
מסביר להם שאפשר להפחית סיכון אם מתרחקים
מסכאים. כי מי שמרטה את כולם מרטה גם אותך,
ומסתכן, ועלולים לתבוע אותך, ועובדים שלו אף
פעם לא יעשו את הקסימום למענך. מעבר לזה,
חברות הוגנות פשוט מציגות ביצועים טובים
יותר. גם ביצועים עסקיים וגם ביצועי מניה. אני
מתבסס על עשרות וכמות מחקרים באניברסיטאות
המובילות בעולם, שי"ג עד 83 ועד 96 אחוז מהם מוליכים
למסקנה הזו.

"אני מדבר עם המשקיעים שלי קודם כול
מלבדית, ורק אז מוסרית. כשבילי, כל משקיע
שמצטרף לקרן הוא ביחזון קטן שלנו בדרך לעולם
הדגן יותר. לאטלאם אבחנו מהנכים את השוק -
ובשבילי זה העיפר, וזה אפילו גרם לי להשתוקק
שיטנו לנו קרנות מתחרות. אבל את המשקיע
שמצטרף, זה לא חייב לעביר".

אז מי שדחה כנצחית יותר בעסקים אמר להקיש
מכאן גם את היחזון המדק, ולקבוע שרוב המגדליונים
יעזו את דינם בהוגנות?
"אני יסל לומר שרובה אנשים שהנהלו

בחובר הוגנות, איבדו חלק ניכר מהון שלהם. בודו
דנקר נפל על חוסר הוגנות. בהתחלה הוא הוזיק
כאופן פרטי את ישראל, וכשהוא הפסידה מאות
מיליונים, הוא מכר אותה כמחיר מופקע לאיירי
כי שנשליטתו: ישראלית המשיכה לגרום הפסדים
של מאות מיליונים לאיירי, כבוד דנקר נהנה
מהכסף של החברה, שחר מהבנקים 40 מיליון
דולר ערבויות אישיות שהיו לו על ישראל, דפק
את המשקיעים. בחברה פרטית תעשה מה שאתה
רוצה. המנה את הכלב שלך למנביל, קבל החלטות
לפי הנביות שלו. אבל כשהחברה נסחרת בבורסה,
כשהציבור הוא חלק מהחברה, אתה לא יסל לעשות
את הדברים האלה."

אתה יסל להעריך איזה שיטר מתיחבות בישראל
יעשיר את הסימן שלך?

"לא מעט. כשהקטרו את הקרן לא ידענו אם
היו מספיק, ולכן קבעתי שאם במקרה מסוים אני
לי מספיק חברות ישראליות שעונות לקריטריון
ההוגנות, אני יסל לחדר הברה מלובלית, ובלתי
שיש לה נכחות בישראל שעונה לכל הקריטריונים
של הוגנות. בפועל כמעט לא חדקתי לזה. אנתו
משקיעים רק בחברה לאישראלית אתה, אחוים
בחדים מהשקעות הודו."

בנק זה לא סופרמרקט

לא צדק ולא אנתו מנסים לסבך לכם מה
משונו. הקרן מיוקרה לבעלי 400 אלף שקל פזורים
להשקעה, וללקוחות מוסדיים, אבל יש לי סכר חסות
לציבור: תודאו שהכסף שלכם בחברות הוגנות, קודם
כול לוטרנס. תנידו ליועץ בבנק שלא ישקע את
כסכם אצל מי שלא מתנהל בהוגנות."

אני תסרן עם המהאולאים בודדים אנרי לבנק איזה
להשקיע?
"זה כסף שלך. תנדי לו, אני לא סוכן שהכסף שלי
ישקע בחברות שלא מתנהלות בהוגנות. כל אחד
פיוז, וסלם ביה סח גרילי."

זה אולי רלוונטי לני קצת יותר בקרנות הגנות
וקשות דגמל שלטו. אני יסל להתייב לה איתה
להשקיע?
"נכון שהזום אין קין פנסה א קופה נמל
שמשקיעה רק בחברות הוגנות. הבקס קרן כזו
מתסכן שלך, יגיד אלו, אבל אם יבוא אליו מאה
איש שיגידו את זה, וכד לעד ועד סוכנים, הם ידאו
שיש דרישה מהציבור, וישאלו את חברת הביטוח, יש
לכם משהו להציע לאנשים האלה? לכוכ הדיאסון
יגידו לא, ולפני לא, ולפני לא, ולרביעי כבר יגידו
כו, הרגע הקצנו. כמה זה עובר, אם לא תבא דרישה
מלמטה, זה לא יקרה."

"דברו בדברים משתנים היום מלמטה. העוברה
שפאר איננו נשיא מדינת ישראל הוא נוסת הציבור.
ההתרענות הציבורית על כך שאדם שידוע מה שידוע
עליו בכלל דין, היא שגרמה לכך שתחמילו להציא

צילום: של שחר

היה בלי אור שיהיה זה הסדר בכתב הדוד של חברי כנסת סגה שאמר הציבור לצבור יש כוח והכוח הוא מחזיקו לעבוד - ובכאשר יפנימו שהחוק קשה, עוד רבים ישמחו - בינתיים, בנושא הזה, הציבור לא הביך שיש לו כוח לרבים מארגון יש היקף השקעות עם ידענים לא ראיתי שמישהו אמר ליועץ שלו 'אל תשקיע לי בגולה שדופקים אותנו'. חברת הפניקס רצה עכסיו לאשר למגביל 10 מיליון שקלים מסבדות, ויש מהא, גם מצד משרד האוצר - אבל לא ראיתי את הגנייה נופלת, כי הציבור לא בא למנהלי ההשקעות שלו האומר 'תסמכו מהניק של את מניית הפניקס'.

אי גם בפניקס הוא לא ישיק, 'ולא בשום בנק. לטעמי הבנקים בישראל לא מתגלים בהוגנות, לא בשם התגולים, לא ביחס לקצוות. כי הבנק רואה לנגד עיניו את טובתו ולא את טובת לקוחותיו. הבנקים יש והתקדירע עצמו על פניו הלקוחות, והם מבצעים אותו. בנק הוא לא ספרטרקס, שבו סיבם של המוצרים די ברור ללקוח. במוצרים הבנקאיים - כגון פיקדונות, השקעות חסכונות - הלקוח לא לכסוף מבין את העסקאות, הבנק מבצע את המציע לו רבים שהוא לא דווקא פרוץ. ולהגדיל מספר הלקוחות, סוכן לעבוד מבנק לבנק'.

לדעת צדוק, זה סיבם של כל הבנקים בשיטה הקיימת. בארץ מודאק, 'ובחיל' לא ברקנו כל בנק ובנק כסוין, אבל הקונספט בעייתי בכל מקרה. הוא מספר שהצטרף ליוסיה חורשה של הקמת 'בנק אופק', בנק קאפיטליסטי שהיה סגור בבעלות למוחזקתו, לכל לקוח נבנה אחת תנו לא. 'ראוי לפרוק להם. מעבר לפיגורה שהבנק היה ייחם מהלשונות עטלות נמוכות דיבינות יותר הונחת, הוא גם ייתן ייעוץ חזק, כי הוא מחויב ללקוחות - שהיה זה הבעלים. הכי חשוב, אם זה יצליח, הוא יאלץ את הבנקים האחרים ליישר קו'.

אתה מבול קפיטליסטי?
 'אני קפיטליסט לגנדי. קפיטליסטים פרושו הסתם לבעלות על הון, ויחסיה של מערכת טיפפת שתנו על זכות זו. קפיטליסטים הוא לא הוכחת לרמסו משקיעים. הוא לא הוכחת לפשיקו את מחצבי העדינה רק מפני שמישהו אפשר לך את זה. זה לא תפוס כפי יבולתך ולקוחאל השאר, כמו סקדה היום. קפיטליסטים חזק זה לא איקסטרורן, אלא משהו שכולנו חייבים לשאוף אליו. קפיטליסטים חזק - חוסל, כל אלה שחזר החזננות שלהם הביא לעלייה מטורפת של מחירי הייה, לעליית יוקר המזווה, לשחיקת השכר, לפעור שער עצומים - כל אלה רשקו את הוכחת של מעמד הביניים לבעלות על רכוש. חזר לפי הקפיטליסטים גם הלא-חוקים וזאים להיות כעלים של משור'.

אך ליתרון בימי החוקים לעליית יוקר המזווה?
 'זה לזוננת רשותות כחון הלבשה שנמצאות בקניונים. רוב הקניונים בארץ נשליטים בידי שתי משפחות: משפחת עופר ומשפחת עזראלי. זה בעצם ראוואריל. בעלי החנויות רוצים להחזק בקניונים, כי אנשים כבר לא קונים בחנויות, וכך, כשעופר ועזראלי קובעים את מחירי המצעים'.

מחירי המצעים נקבעים קודם כול על פי המדק, לא?
 'אם חז עמד חברות ששילמת כענף הקניונים, אני מבטיח לך שמחירי המצעות שם היו נמוכים יותר. אין תחרות, ובשאר תחנות המצעים עליים, נבוא למכילה שנה א. ז. וזנמה אתה קלאסית לדימויות כששק, אתה מתוך עשיות רבות'.

אתה עובד כל השננו עם לקוחות עשירים, שרעו ארץ. שנאת העשירים מובדקת? הם אנשים מנותקים שלא אכפת להם מהשכונות והחלשות והרע?
 'השנאה לא מובדקת. אנשים עשירים הם ברוך כלל אנשים טובים. המיד יהיו כמה קוצים שיקלקלו את הערוגה שלהם. כולם שומעים רק על אותו מדעט שמתנה בהחיות, אבל בין העשירים יש רובה אנשים נהדרים שעושים למען הקהילה שלא למסרות פרסום, ובחיעוד הפריסם אתה לא שומע עליהם.

קח כמה שבו מוסריום נפתלו בנס, נוד ברקת, אראל מרגלית, שלושה פוליטיארים עשירים. מישהו טוען שיש מוסריותם כי יש להם רובה כסף לא. הנה עשירים טובים, חובבים, שלאיש אין טענה כלפיהם. יודעים מאיפה הכסף שלהם, יודעים מהם עשי אותו בלי לרשקו אף אחד. או יש עוד רובה כאלה וצריך להפריך אותם על כך'.

חיים על ברוקולי

אח המגע החמישי עם מי ששפר חלקם ותפס ארנקם, טאו צדוק בהתחככות בלתי אנציה עם החדן והאביון במטרת מיום החבר שלו. זה התחיל כאשר הוא עבר, בעקבות כדושין ונישואין שניים, משכונת צהלה שבצפון תל-אביב לאלקנה. 'מתלאכיב ארזות שטת הן ארזות של המשפחה נמו, בייחוד בצוהלה - שם אתה צריך ללכת מחזקים עד שאינה מוצא מישהו דוני שאתה מבדו. כשהנפתי לאלקנה נחשפתי לתרבות האידחה בשכונות: משפחת הליכת לעשפורת, ועל השולחנות שפע סמל סמ. אמרתי לעצמי, למה שלא ישימו כמה אותם בצד לנזקקים שיערתי שזה יתפוס, כי לא רובה אנשים טובים לבשל במיוחד ולחלל לעניים באופן קבוע, אבל אם כל מה שנדרש הוא להפריש נמה, ומתגברים באים אוספים אותה סוכנים, אנשים יירחמו לה בשמחה'.

ברקע להם נמצאים גם חייו המקצועיים. 'מטריף אותי כשאני יוצא, למשל, מפגישה בשרדות ונעשילד בתל-אביב עם לקח שישחז מאות מיליונים, חוצה את השדרה לכיוון רחוב אלנבי, ושם, עשירים מטר

שאר שם רעבים ונזקקים. כתבתי ועצתי לה - נכח, אין אצלנו רעבים ונזקקים כי אצלנו אף אחד לא יתן שזה יקרה. אף אחד לא יאכל את ארזות השבת שלו תוך שהוא יודע שלשכן אין מה לאכול. הוא ילך וביא לו, ויעשה זאת כמתר בלי לבייש אותה. כי יש מה ערבות הידות. אבל זה לא כך בערים והחולות'.

כוחו של אנטר

צדוק ושליוהי מחלקים את המנות, על פי רשימת מיכנות, לחברי כות, לניצולי שאה עירייה ולעוד מוכי גורל, יש לו בבית כמה מקפאים, ובמצאוי שכת הם מתגלמים כרוב 1400 ארזות שמתחת מבושלות שנאספו באלקנה - נתחזקוים במשך השבוע. המיום כולו מתגול על נהדר האכיל וההתגרות, ללא כספים, משכונות והחזר הצבאות. למי שאינו מבשל אך רוצה לתרום, סודי צדוק אפשרות של תשלום קבוע לחברות קייטינג, המספקות בתמורה מנות בתקופה האחרונה, עם הוספת מיום חלוקת המזון לסוד ימנו, יש לצדוק פחות זמן לחתובים שלו - כתיבת חטאנים, בכישורן רב יש לספר, את הדות הסתיבה הוא גילה מתוך שחיבר ספרי לימוד מקצועיים. על משאכי הזמן שלו מתחיים עתה גם עיסוקו הטוב במאבקים ציבוריים, התפקדות הודעתית והסכסכות החלולית לניהול הקרן הערביית, וכן חלוקת שתי ננותיו הפשוטות בנישואיו השניים, שהצטרפו לבן (21) וכת (15) מהפרק הקודם.

בראש יש לו כבר מתנה שלם להנאן דרס, ומשיב בסמסר, 'שעוסק בפערים בחברה, בעשיר הגדול

מחירי מומקטו צים'

וכפניו. חזית מיוחדת של הפער הזה עלתה ברוטאן ארזותן שלו, הסגורל ממזכאון והוצאת סלעו. מפגש צבעוני בין ברוקו יתור עשיר מנירוחיק סחאליס לחפש את שורשיו, לבין קובי משפוח ככפר נדח מניסו, מתגלה כספר כשכונתה העליונה של רובה משפחת-האיטורית. 'נבין ספריי זה הכי קרוב ללב, כי הוא נולד על היקע של המשפחה שלי, וצאת תימן, ויש בו ישרות טסיפר עלייתה ארצה, אוסר ערוק, 'אבל יותר מכך, הספר נולד מהחיים שלי בשני העולמות, העושר ההחזשפות לעוני רציתי לנסות להבין את הפער הזה תוך כתיבה'.

עלם שוק הנון מטלא תפקדים פעילים עוד יותר כספריו הקודמים, 'דוסמסיבסי זה לא' הוא שמו של ספרו השלישי, שהופיע ביידיעות ספרים. תרצו, יש בשם הזה מודעת עצמית מחויבת לבר שרוסטיובסקי הוא לא אך ספר מתח מתגלה הוא בחולט כהן תרצו, רמו לעולם הכתיבה וההוצאה לאור, שסככב בעלילת הספר לצד ענייני שוק הנון רעיוני ואמנותי צדוק עצמו החיק סידה כמרינה בודצילית.

'השתלשלת' והכסם 'מולך מסוכ' (שניהם כתוצאת 'תמול') הם דרשות ברוסיות מבושלות יותר. ב'השתלשלת' נקלעת מריתת ישראל לסכנת קריסה כלכלית, כאשר מיליארוי כעודו רוקם מזימה להעברת החברות הציבוריות הסודלות שלה לבעלות

סחפוסיה, יש פסאן שאליו נשדים כמצוקה מגיעים אחרי הבהירים לקבל ארזות ובגרים להחלפה. גם בתוך עולם ההשקעות אתה יכול להשתגע כשאתה רואה את תספורות החוב, את המשכונות הנפשות, ורודע שכאך יש רעב אמיתי'.

פדא תפריד לטו אף זה שיש רעב אם יש ביטוח לאימו ושיחיות חוזרת.
 'התקשרה אליי יום אחד אישה מרימנטה, ואמרה לי שחבת שלה היה ברוסו תל-אביב אין לה מה לאכול. הלמתי לראות את הבת. אישה בת ארבעים כערה, עם בן חיל, עברה תאונת דרכים וסרוחת לכיסא גלגלים. כל החברים עזבו אותה היא נשארה לבד. ראית פעם עוד רעצנותו עור ועצמות'.

'הבאתי לה אומל לארזותה צדויים, ובסמסעיים דראשונים היא הקיאה הכול. התברר לי שהנף שלה זה זה תקיפה על ברוסילי שהיא הייתה לוקחת מהיוקו ומבשלת נמים. לקח זמן עד שהגוף התרגל לאוכל אחר. היא גרה ברודת דרה, ומקבלת מברשה לאוטי 2,400 שקל קצבה נכות. אבל היא צריכה תרופות שאינן כסל, והתרופות קודמות אצלה לאוכל. יש רבים כאלה במדינה, בעיקר קשישים. אנשים חושבים שזו תופעה קטנה, שוליים. זה לא שוליים. אם אדם יכול למר במרכזה של מדינת ישראל ולרעוב, יש לטו בעיה'.

'לא ממנו על היין התבטאה נגד התנהלותו.

אחדים מנגינת הברה במורסה כלי להיות מוזרה. או אתה
 שולח עשרה נורמים שונים לקנות מסיסה אדווים כל אחד
 - ובום, החברה שלך", מסביר צדוק את הבסיס התיאורטי.
 בספר זה כמובן פותח פשוט, והעלילה הבטייה לתלפיות
 הורגת בהרבה מהזוויה הנורסאית היבשושית. "הדעיין נלך
 במוצאי חג ראשון של מכה שבו אירע הפיגוע במלון מאריק",
 ודא מספר. "בתקופה הזאת ידעתי שאני רוצה לסינוב חסאן.
 לא ידעתי על מה, ידעתי רק שספר מתח במוצאי אותו חג
 סדר התסגנותי לשינה ופתאום נלפף, צי שטונה. בדרך
 לצאלים אפרתי לעצמי: בטכיל מה לתם כל המלחמת האלו
 המסורתי הרי כסף לא חסר להם, הם יכולים לקנות אתנו והם,
 לשלוח במל המלמלה שלנו ולחטל אתנו".
 למה באמת הם לא קרשים את החי
 "מששאלו אתי אז, אמרתי שכל עוד הם אהבים את הכסף
 שלהם יחזרו משרם שונאים אורח, זה לא יקרה. אבל אני באמת
 לא יודע את התשובה. אני מניח שאם זה היה קורה, היינו
 יודעים להגן על עצמנו באמצעים משפטיים - שאמנם היו
 מונעים בעקרונית השוק החופשי, אבל מצילים אתנו. אני גם
 לא חושב שמתבתי בספר משהו שיש לא יודעים. הם יכולים
 להשתלט על 'שבע', למשל, להוציא אתה מישראל וכך לגרום
 לנו נזק, ולהמשיך לעוד הברה ועוד הברה. יש מספיק הברות
 שנוצאות בידי הציבור ובידי המשקיעים המסורתיים, ואפשר
 לגשת למוסדיים ולקנות מהם כמות מניית גחלה. לשמחתנו
 זה לא קורה".
 אתה מוצא שוב ושוב דיוקא בעולם שוק הדין, מוטנציאל
 הרטני שיפיל לחוץ עלילה מותרת. מה זה אמר עילוי?
 "הבהרה שלי לעסקן מנוחם זהה היא בעיקר עניין טכני
 היות שהמנייה איננה העבודה היקפית שלי, אני נוטה

קול קורא לכתיבת מחזות לוו

מפעל הפיס מזמין כותבים מהציב
 להגיש הצעות לכתיבת מחזות תי
 שייבחרו לקחת חלק בפרויקט יזכ
 ולליווי מקצועי משלב הטיטוטה
 כתיבת המחזה השלם.

המועד האחרון להגשת המעמדות
 י"ד באב תשע"ד | 08.14

לפרטים נוספים ולהגשת מעמ
 היכנסו לאתר מפעל הפיס, il.co.il
 ניתן להגיש מעמדות רק באמצעות טופ

Michael "Mike" L. Bard:ny

למחיר על העולם המוכר לי במילא. נכון, בשוק החזן יש
 אפשרות לטניפולציות ולפניעה כוולת, ויש פיתוי של כסף
 נדול ושל מעמד. אבל זה קיים גם בהרבה סקטורים אחרים".
 אולי בכל זאת, התחושה שטרמה לך להקים קרן שנאמנת
 בחוסר הידענות בשוק החזן, ודא אודנה תודעה שמתבטאת
 בעלילות והאמנות שאננה ודקם מביט במסריך?
 "בשוק החזן באמת יש דם" שאין במקומות אחרים הקלות
 המידיות. אתה יכול בלודצת אבטל להעביר כמות עצומה של
 מספים מסקים למקום ומיד ליד. בעולם העסקים הישראלי, כדי
 לקנות חלק מהסדה אתה צריך עורכי דין המסבנים ותהליכים
 ממישכיים, בעוד בשוק החזן אתה צריך פשוט לתת פקודת
 סביחה וקנייה וכבר שינית מצבי בעלות.
 "ובאן נכנס עניין ההונטה. בעולם הישראלי אדם יחס
 הרבה יותר לפני שהוא משקיע בהסדה לא הונטה, כי
 הפרוצדורה של היציאה מסוכנת, אתה לא יודע אם בינתיים
 יגבר ספקר וכן הלאה. בשוק החזן הרבה יותר קל להתוך
 החוצה. נוסף על כך, אתה מרגיש שם פחות אחריות נוספית:
 הרי ברור כלל אתה מחזיק בחלק וקום מהחברה שאננה
 משקיע בה, אנשים יקנו מניה של חברה גם אם הם יודעים
 שהבעלים קצת דומק אותם - אבל לא היו שותפים בהסדה
 כמו בעולם האמיתי. לרעתי האבתנה שוב עושים דא לא
 נסונה. והגנת פריכה להיות ככל מסק. זה טוב לך, כמסקיק.